

UZUPEŁNIA ZDAJĄCY

KOD	PESEL
<input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>	<input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>

*miejsce
na naklejkę*

**EGZAMIN MATURALNY
Z JĘZYKA UKRAIŃSKIEGO
POZIOM ROZSZERZONY**

DATA: **23 maja 2019 r.**
GODZINA ROZPOCZĘCIA: **14:00**
CZAS PRACY: **180 minut**
LICZBA PUNKTÓW DO UZYSKANIA: **40**

**UZUPEŁNIA ZESPÓŁ
NADZORUJĄCY**

Uprawnienia ucznia do:
 dostosowania
kryteriów oceniania

NOWA FORMUŁA

Instrukcja dla zdającego

1. Sprawdź, czy arkusz egzaminacyjny zawiera 9 stron. Ewentualny brak zgłoś przewodniczącemu zespołu nadzorującego egzamin.
2. Pisz czytelnie. Używaj długopisu/pióra tylko z czarnym tuszem/atramentem.
3. Nie używaj korektora, a błędne zapisy wyraźnie przekreśl.
4. Pamiętaj, że zapisy w brudnopisie nie będą oceniane.
5. Możesz korzystać ze słowników językowych.
6. Na tej stronie oraz na karcie odpowiedzi wpisz swój numer PESEL i przyklej naklejkę z kodem.
7. Nie wpisuj żadnych znaków w części przeznaczonej dla egzaminatora.

MOU-R1_1P-192

Тема 1. На основі наведеного тексту сформулюй проблему й поміркуй над нею. Використай тези й роздуми з тексту Віталія Пономарьова, звернися до інших текстів культури. Твоя робота повинна налічувати мінімум 300 слів.

Віталій Пономарьов

Тарас Возняк. Філософія мови

Мова для філософа – це засіб творення світу через його «ви-говорення» та називання. За посередництва мови народ перетягує з буття до сущого потрібні йому змісти й значення і так окреслює, наповнює й облаштовує світ, відтоді належний тільки йому (цим народ, зауважує автор, дорівнюється Богу). Цей світ тримається мовою, він існує лише настільки, наскільки він о-мовлений, усталений та впорядкований нами, і ми в ньому також існуємо остільки, оскільки ми запитуємо і промовляємо, тож в онтологічному сенсі ми самі і є мовою.

Мова об'єднує народ у політичну націю – спільноту людей, що живуть у своєму єдиному світі-сущому. Вже тому мова є, за Возняковим означенням, політичним інструментом і політичним ресурсом, і якщо держава не боронить своєї мовної території, її опановують мови сусідів.

Водночас мова – це також Дім буття (Гайдегер), мешканцями якого є її носії, а охоронцями – поети, філософи та пророки. Це вони регулярно розмикають рамки сущого, вириваються з наявного у безодню Ніщо і на тих шляхах переживають осяяння, саторі, удар «блискавиці Бога» (Гельдерлін). І саме завдяки спробам цих «посланців буття» (Гайдегер) опоетизувати і вимовити побачене й почуте там, «за краєм», суще/посей-бічне/часткове підживлюється та прирощується буттям/потоїбічним/єдиним.

Нарешті, мова є, сказати б, знаряддям для витворення особистості й, нарівні з історичною пам'яттю, основою її ідентичності, тією сферою, в якій людина стверджує свою «такість». Але людина не розбудовує свого Дому буття власноруч – вона тільки успадковує мову від спільноти, яку вважає своєю. Власне, особистість і потребує цієї спільноти перш за все для того, щоб отримати від неї мову, привласнити її, користуватися нею у спілкуванні з іншими спадкоємцями-власниками, носячи її на собі, наче равлик мушлю.

За своєю природою людина приречена перебувати поміж словом, мовою, мовленням – і Логосом, невимовним, мовчанням. Натомість європейська культура, нарікає автор, на відміну від буддистської, мусульманської або юдаїстської традицій, хибує на багатослів'я та велемовність. Європейська людина постійно прагне о-мовити те «щось», яке стоїть за мовою, на яке мова лише вказує і про яке вона може свідчити. Ця людина знов і знову намагається висловитися, «вимовитися» і тим збутися – навіть коли розуміє, що її намагання, як наголошує Тарас Возняк, є «заздалегідь приреченою на поразку спробою переказати словами музику чи виразити музикою мовчання».

За: В. Пономарьов, *Тарас Возняк. Філософія мови*, <https://krytyka.com/ua>

Тема 2. Зроби порівняльний аналіз наведених творів. Твоя робота повинна налічувати мінімум 300 слів.

Андрій Малишко
Пісня про рушник

Рідна мати моя, ти ночей не доспала,
Ти водила мене у поля край села,
І в дорогу далеку ти мене на зорі проводжала,
І рушник вишиваний на щастя дала.
І в дорогу далеку ти мене на зорі проводжала,
І рушник вишиваний на щастя, на долю дала.

Хай на ньому цвіте росяниста доріжка,
І зелені луги, й солов'їні гаї,
І твоя незрадлива материнська ласкава усмішка,
І засмучені очі хороші твої.
І твоя незрадлива материнська ласкава усмішка,
І засмучені очі хороші, блакитні твої.

Я візьму той рушник, простелю, наче долю,
В тихім шелесті трав, в щебетанні дібров.
І на тім рушничкові оживе все знайоме до болю:
І дитинство, й розлука, і вірна любов.
І на тім рушничкові оживе все знайоме до болю:
І дитинство, й розлука, й твоя материнська любов.

А. Малишко, *Пісня про рушник*, <https://www.ukrlib.com.ua>

Любов Якимчук
Повертання

нам додому хочеться, туди, де ми посивіли
де небо вливається в вікна потоками синіми
де посадили дерево і виростили сина
де збудували дім, який без нас відсирів

а дорога наша розквітає мінами
ковила й туман прикривають вирви
вертаємось гіркими, не говіркими, винними
нам би мати дім і трохи миру

нам би постояти, подихати сирістю
витягти знімки з альбомів родинних
ми додому їдемо, туди, де ми виростили
нас батьки чекають, могили і стіни

BRUDNOPIS (*nie podlega ocenie*)